

סל תרבות - תשע"א

הגיפּוּפּ אָדָם בְּחַיָּיו

פּשִׁירֵי יְהוּדָה עַמִּיחִי

יוריד את השירה פּרוּם האליסיזם

ידבר על אהבה בגובה העיניים

ויאמר כי השירה היא

נחמה. הבנה ותשובה על החיים

שכבת י"א

תאריך: יום ראשון - 6.3.2011

שעה: 09.15-10.30

המקום: וידאו צפון

יהודה עמיחי בראיון אישי אחרון (2000)

אָדָם בְּחַיּוֹ - מִשִּׁירֵי יְהוּדָה עֲמִיחֵי

אָדָם בְּחַיּוֹ אֵין לוֹ זְמַן.
כְּשֶׁהוּא מֵאָבֵד הוּא מְחַפֵּשׁ,
כְּשֶׁהוּא מוֹצֵא הוּא שׁוֹכַח,
כְּשֶׁהוּא שׁוֹכַח הוּא אוֹהֵב
וּכְשֶׁהוּא אוֹהֵב הוּא מֵתְחִיל לִשְׁכַּח.

וּנְכַשׁוּ לְמוֹדָה,
וּנְכַשׁוּ מִקְצוּעֵית מְאוּד,
רַק גּוֹבּוּ נִשְׂאָר חוֹבֵב
תְּמִיד. מְנַסֶּה וְטוֹעֶה
לֹא לוֹמֵד וּמֵתְבַלְבֵּל
שְׂפֹר וְעוֹר בִּתְעוּנוֹגָיו וּמְכַאוּבָיו.

מוֹת תְּאֵנִים וְמוֹת בְּסֵתוֹ
מְצַמֵּק וּמְלֵא עֲצָמוֹ וּמְתוֹק,
הַעֲלִים מֵתִיבָשִׁים עַל הָאֲדָמָה,
וְהַעֲנִיפִים הַעֲרוֹמִים כְּבָר מְצַבִּיעִים
אֶל הַמְּקוֹם שֶׁבוּ זְמַן לְכֹל.

אָדָם בְּחַיּוֹ אֵין לוֹ זְמַן שִׁיחֶיהָ לוֹ
זְמַן לְכֹל.
וְאֵין לוֹ עֵת שֶׁתְּהִיָּה לוֹ עֵת
לְכֹל חֶפֶץ. קְהֵלֵת לֹא צָדֵק כְּשֶׁאָמַר כָּד.

אָדָם צְרִיךְ לִשְׁנֹא וּלְאֵהָב בְּבֵת אַחַת,
בְּאוֹתָן עֵינַיִם לְבִכּוֹת וּבְאוֹתָן עֵינַיִם לְצַחֵק
בְּאוֹתָן יָדַיִם לְזָרֵק אֲבָנִים
וּבְאוֹתָן יָדַיִם לְאַסֵּף אוֹתָן,
לַעֲשׂוֹת אֵהָבָה בְּמִלְחָמָה וּמִלְחָמָה בְּאֵהָבָה.

וּלְשֹׂנְאֵי וּלְסֹלַח וּלְזָכוֹר וּלְשִׁכַּח
וּלְסֹדֵר וּלְבִלְבֵּל וּלְאָכֵל וּלְעַפֵּל
אֵת מֵה שֶׁהִיסְטוֹרִיָּה אֲרָכָה
עוֹשֶׂה בְּשָׁנִים רַבּוֹת מְאוּד.

הכשיתתפיס:

עמנואלה עמיחי באה לשקר את זכרו של אביה כגשור

"...אבא קרא לי עמנואלה. היו לי תסביכים קשים עם השם הארוך הזה שקשה לבטא אותו- יש עימנו אלה." מתאים לעמיחי לקרוא כך לבת שלו, ולא מתוך התקשטות אגו. הוא פשוט חווה את הנשגב בתוך היומיום, קידש את החולין. זו היתה דרכו להאמין אחרי שעזב את הדת בגיל העשרה. הוא כינה את עצמו בשם "נביא עני", והוסיף: "כשאני מגיע למרום חזיונותי/ אני מוצא את עצמי עם אנשי יום יום/ שיש להם ילדים ועבודה, ודאגות משפחה/ וטרדות בית" ("גם האגרוף היה פעם יד פתוחה ואצבעות"). לצד חשבון ציני עם האין אלוהים הנוכח, תיעד עמיחי בשירתו את האלהת היומיומי, השגור, המחזורי, הצפוי שבלא צפוי.

עמנואלה עמיחי למדה מחול בתיכון האקדמיה למוזיקה ומחול בירושלים, וקורסים במשחק בבית הספר של סטלה אדלר בניו יורק. בעקבות המפגש עם שי בן שבת, בוגר אסכולת המשחק "המעגל הפתוח" של אמיר אוריין, היא מלמדת בסדנאות משותפות איתו.

ניב קאופמן. מוסיקאי. רצה לדבר עם עמנואלה אך התבייש

ניב נולד ביסוד המעלה. הוא נמשך למוסיקה של מלחינים כמו משה וילנסקי, סשה ארגוב ויוני רכטר, דרכם הגיע למשוררים. בבית הספר שבכפר בלום היה בורח משיעורי חינוך גופני כדי לקרוא את עמיחי וחנוך לויך. באולם בכפר בלום ניצב פסנתר כנף והוא קיבל רשות להתאמן עליו.

כיום הוא פסנתרן, מלחין ומעבד. בוגר ביה"ס רימון לגיאוגרפיה ומוסיקה בת זמננו במגמת עיבוד והלחנה. הוא עובד עם יוצרים ומלחינים כמו רפי קדישזון, יוני רכטר, קרן פלס ועוד.

את עמנואלה עמיחי הכיר בערבי ספרות. תמיד רצה לדבר איתה אבל התבייש, בסופו של דבר, עמנואלה פנתה אליו אחרי ערב מחווה לעמיחי שיכתוב מוסיקה לפתקים שהיא קוראת.

המופע "אדם בחייו" נולד בזכות מרים שלידור מספרית קצרים שיזמה את הגרעין של ההופעה ומשם המופע גדל והתפתח.

גוכא שריג

נולד בתל אביב. בוגר בית הספר לטבע והתיכון לאומנויות ע"ש תלמה ילין, שם גם פגש את חברו הטוב, יוני אתיאל. יחד כתבו את הקברטים הסאטיריים "שירת הבבון" (97) ו"הבבונים חוזרים" (02) בתיאטרון הבימה. לאחר שסיים את לימודיו בבית הספר לתיאטרון CIRCLE IN THE SQUARE בניו יורק, חזר להבימה, שם הוא משתתף, בין היתר, בהצגות "מרי לו" (פרדי), "אנה פרנק" (פטר), "הם יורים גם ביונים" (גידי) ו"זמן אמת" (יוחאי). בנוסף, מופיע בהצגה "אגדה על קערה ומצקת" (הנסיך) בתיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער וב"אליפים" (רוני) בתיאטרון המדיטק בחולון. בימים אלו, מגלם גומא את דמותו של דניאל בהצגה עטורת השבחים "הכבש הששה עשר" בהבימה.

כשירי הבלופע:

ירושלים היא נבציה של אל הים

ירושלים עיר נמל

ירושלים עיר נמל על שפת הנצח
הר הבית אגיה גדולה, ספינת שעשועים
מפ ארת. מאשנבי בתלה המערבי מסתכלים קדושים
עליוזים, נוסעים. חסידים ברציה מנפנפים
לשלום, צועקים הינד להתראות. היא
תמיד מגיעה, תמיד מפליגה. והגדרות והרציפים
והשוטרים והדגלים והתרנים הגב הים של פנסיות
ומסגדים והארבות של פתי הפנסת והסירות
של הלל וגלי הרים. קול שופר בשמע: עוד
אחת הפליגה. מלחי יום פפור במדים לבנים
מטפסים בין סלמות וחבלים של תפלות גדוקות
ובמשא ומתן והשערים וכפות הזקב:
ירושלים היא נבציה של אל הים

תּוֹרֵי-יְהוּדָה עַמִּיחִי

מתוך: שלושה גדולה שאלות ותשובות

בְּקוֹרֵי אֲבֵלִים הֵם עוֹרְכִים אֶצְלָנוּ,
יוֹשְׁבִים בְּיַד וְשֵׁם, מְרַצִּינִים לְיַד הַסֵּל הַמַּעֲרָבִי
וְצוֹחֲקִים מֵאַחֲרַי וְיִלְוֹנוֹת פְּבַדִּים בְּחַדְרֵי מְלוֹן.
מִצְטַטְלִים עִם מַתִּים חֲשׂוּבִים בְּקֶבֶר רַחֵל
וּבְקֶבֶר הָרָצֵל וּבְגִבְעַת הַתַּחֲמִ'שֵׁת,
בוֹכִים עַל יְפֵי גְבוּרַת נְעָרֵינוּ
וְחוֹשְׁקִים בְּקִשְׁיָחוֹת נְעָרֵינוּ
וְחוֹשְׁקִים בְּקִשְׁיָחוֹת נְעָרוֹתֵינוּ
וְתוֹלִים אֶת תְּהַתּוֹנִיָּהּ
לֵיב' ש' מֵהִיר
בְּאִמְבֹּטְיָהּ בְּחֻלָּה וְצוֹנְנָת.

פֶּעַם יִשְׁבְּתִי עַל מַדְרָגוֹת לְיַד שַׁעַר בְּמִצְדַּת דָּוִד, אֶת שְׁנֵי הַסְּלִים
הַפְּבַדִּים שְׁמֵתִי לְיָדִי. עֲמֵדָה שָׁם קְבוּצַת תּוֹרֵי סְבִיב הַמְּדִרִיךְ
וְשִׁמְשֵׁתִי לָהֶם נִקְדַּת צִיּוֹן. "אַתָּם רוֹאִים אֶת הָאִישׁ הַזֶּה עִם
הַסְּלִים? קִצַּת יְמִינָה מֵר' אֲשׁוּ נִמְצְאָת קִלְשֵׁת מִן הַתְּקוּפָה הַרוֹמִית.
קִצַּת יְמִינָה מֵר' אֲשׁוּ". אֲבָל הוּא זֶה, הוּא זֶה! אֲמַתְּתִי בְּלִבִּי:
הַגְּאֻלָּה תָּבוֹא רַק אִם נִגִּידוּ לָהֶם: אַתָּם רוֹאִים שָׁם אֶת הַקִּלְשֵׁת
מִן הַתְּקוּפָה הַרוֹמִית? ל' א' חֲשׂוּב: אֲבָל לְיָדָהּ, קִצַּת שְׁמ' אֵלֶּה
וּלְמִטָּה מִמֶּנָּה, יוֹשֵׁב אָדָם שְׁקֵנָה פְּרוֹת וְיִרְקוֹת לְבֵיתוֹ.

הַבְּלָדָה עַל הַשִּׁעָר הָאֵרֶךְ וְהַשִּׁעָר הַקָּצֵר

הָרוּחַ שֶׁבָרָה אֶת הַעֵץ, הַעֵץ אֶת הָרוּחַ.
הָיָה לָהֶם הִרְבֵּה אֲפֻשְׁרִיּוֹת וּמַעֲט זְמַן לְנוּחַ.
"הַגָּשִׁם יוֹרֵד, בּוֹא הַבִּיטָה מֵהָר."
שִׁעְרְךָ הָאֵרֶךְ, נִעְרָה, שִׁעְרְךָ הַקָּצֵר.

הָעוֹלָם הָיָה לָהֶם, כְּדַבּוּר ל' א-יָשִׁיר,
ל' א נוֹגַע בָּהֶם. לָאֵט הִחִלּוּ לְשִׁיר.
כְּנִתִּי שְׁעוֹנִי. "מִתִּי אַתָּה חוֹזֵר?"
שִׁעְרְךָ הָאֵרֶךְ, נִעְרָה, שִׁעְרְךָ הַקָּצֵר.

אַחַר כֵּן שָׁתְקוּ, כִּפְעֻדִים מִתְכַּחֲסִים.
הַשְּׂמִימִים נִכְתְּחוּ. נִסְגְּרוּ סִפְרֵי הַחֲסִים,
"מָה אַתָּה אוֹמֵר?", "מָה אַתָּה אוֹמֵר?"
שִׁעְרְךָ הָאֵרֶךְ, נִעְרָה, שִׁעְרְךָ הַקָּצֵר.

שִׁעְרוֹ גִּלַּח כְּשֶׁבָא לְמַתְנָה,
שִׁעְרָה נִשְׂאָר אֵרֶךְ וּבְלִי מַעֲנָה
"אֵינֶנִּי שׁוֹמֵעַת אוֹתְךָ כְּרַעַשׁ הַגּוֹבֵר."
שִׁעְרְךָ הָאֵרֶךְ, נִעְרָה, שִׁעְרְךָ הַקָּצֵר.

כָּל הַשְּׂוִיץ הִתְאַמְנוּ פְּרָחִים לְפָרֹת,
כְּתוֹךְ הָאֲדָמָה הַסְּבִלְנִית וְצָבְרוּ כ'ח.
"הִנְרַמְתִּי אֵלֶיךָ, אֲכַל הָיִיתִי אַחֵר"
שִׁעְרְךָ הָאֵרֶךְ, נִעְרָה, שִׁעְרְךָ הַקָּצֵר.

שיר ליל שבת

התבואי אלי הלילה?
בבסים כבר יבשו בחצר.
מלקמה, שאף פעם לא די לה,
היא עקשו במקום אחר.

וכבישים שבים בלי סוף
לבדם, כסוס בלי רוכבו
והפית נסגר בערב
על הטוב והרע שבו

וינדענו היטב, כי הגבור
קרוב, ואסור לנו שם
אבי התפלל: ויכלו - -
הארץ וכל צבאם.

צבא והארץ האפילו,
עוד מעט וכבה האור.
המצנה בה שמים התחילו
שוב השנים צריכים לגמר.

מות אבי

אבי פתאום

מכל התדרים

יצא למרחקיו המוזרים

הלוך הלך

לקר א לאל היו

שהוא יבוא לעזר לנו עכשיו

ואל הים כבר בא

כמו אורח

תלך את מעילו

על נו ירח

אך את אבינו

שיצא להובילנו

יחזיק האל הים

לעד אצלו

אבי

זכר אבי עטוף בזר לכן

כפרוסות ליום עבורך

קקוסם המוציא מוכרעו ארנבות ומגדלים

הוציא מתוך גופו הקטן - אהבה

בהרות גדיו

נשפכו לתוך מעשיו הטובים.

בב' קר

בב' קר אני עומד ליד מטתך
צלי נופל על פניך
ומעמיק את שנתך
ועושה לך תוספת לילה.

פאצבעות מעשן
נפשך פקתה
מכורה לאתקה.

אני אוהב אותך
בכ' ל מאודי
ובכל אודי.

לילה אחד של אהבה

בְּעֶרְבֹה זֶה, אֲנִי חוֹשֵׁב שׁוֹב
עַל יָמִים רַבִּים, אֲשֶׁר הִקְרִיבוּ אֶת עַצְמָם
לְמַעַן לַיְלָה אֶחָד שֶׁל אֶהְבָּה.
עַל הַבְּזוּבוֹז וְעַל פְּרֵי הַבְּזוּבוֹז,
עַל הַשְּׁפַע וְעַל הָאֵשׁ.
וְאֵיךְ בְּלִי כָאֵב, הַזְמַן.

כְּאִתִּי דְרָכִים מוֹבִילוֹת
מֵאִישׁ אֶחָד אֶל אִשָּׁה אֶחָת.
כְּאִתִּי חַיִּים מְחוּקִים
כְּמוֹ מִכְתָּב בְּגֶשֶׁם.
כְּאִתִּי שְׁלֶחֶן שֶׁהִשָּׂאָר עָלָיו
וַיֵּן שְׁפָתוֹב עָלָיו "הָאֲחִים"
וְאֵיךְ בְּלִי כָאֵב, הַזְמַן.

כְּשֵׁאֲמוֹת

כְּשֵׁאֲמוֹת אֲנִי רוֹצֶה לְרַק נְשִׁים וְיַטְּלוּ בִּי בְּחִבְרָה קְדִישָׁא
וְיַעֲשׂוּ בְּגוֹפִי פְטוּב בְּעֵינֵיהֶן הַיְּפוֹת וְיַנְקוּ אֶת אֲזְנֵי מִן הַמַּלְיִם הָאֲחֵרוֹנוֹת
שֶׁשֶׁמַּעֲתִי וְיַנְגְּבוּ אֶת שִׁפְתֵי מִן הַמַּלְיִם הָאֲחֵרוֹנוֹת שֶׁאֲמַחֲתִי,
וְיִמְחְקוּ מֵעֵינַי אֶת הַמַּרְאֹת שֶׁרְאִיתִי וְיִחְלִיקוּ אֶת מִצְחִי מִן הַדְּאָגוֹת
וְיִקְפְּלוּ אֶת זְרוֹעוֹתַי עַל חֻזִי, כְּמוֹ שֶׁרוּלֵי חֶלְצָה אַחַר גְּחוּזִי,
וְיִסּוּכוּ אֶת בְּשָׂרִי בְּשֶׁמֶן בְּשׂוֹם לְמַשׁ חֹ אֹתִי לְמַלְךְ הַמֶּנֶת לְיוֹם אֶחָד
וְיִסְדְּרוּ בְּאֵן יְרֻחִי, כְּמוֹ בְּקַעֲרַת פְּרוֹת,
אֶת הָאֲשָׁכִים וְאֶת אֵיבֵר הַמִּיִן עִם הַטְּבוֹר וְהַשְׁעָר הַמְּקַרְזֵל
כְּמוֹ בְּצִיּוֹר מִפֶּ אֵר לְשֵׁל טְבַע דּוּמָם מִן הַמְּאוֹת שֶׁעָבְרוּ,
טְבַע דּוּמָם מְאֹד עַל רֶקַע קְטִיפָה אֶפְלָה
וְיִדְגְּדְגוּ בַּעֲצוֹת אֶת פִּי וְאֶת פִּי טְבַעֲתִי לְבַד־ק אִם עוֹדְנֵי חִי.
וְיִבְכוּ וְיִצְחָקוּ תְּלִיפוֹת וְיַעֲשׂוּ לִי עֲסוּי אַחֲרוֹן
וְהַעֲסוּי עוֹבֵר מִיַּדְיָהֶן דְּרַכִּי אֶל הָעוֹלָם כִּלּוֹ עַד קִץ הַתְּמִיּוֹם.
וְאַחַת תִּשְׂרֹר תְּפִלַּת אֵל מְלֵא רַחֲמִים,
בְּקוֹל מְתוּק תִּשְׂרֹר, אֵל מְלֵא רַחֲם
לְהַזְכִּיר לְאֵל שְׂרַחֲמִים יוֹצְאִים מִרַחֲם, רַחֲמִים שֶׁל אֱמֶת,
רַחֲם שֶׁל אֱמֶת, אֲהַבָּה שֶׁל אֱמֶת, תְּסַדֵּד שֶׁל אֱמֶת.
בְּחַיִּי, לְשַׁכֵּךְ אֲנִי רוֹצֶה בְּמוֹתִי, בְּחַיִּי, בְּחַיִּי.

טיול ישראל אלי

האחרות היא הכל האחרות היא אהבה

אני זוכר שאלה בספר למוי החשובון,
על רפכת שיוצאת ממקום אחד ורפכת אחרת
שיוצאת ממקום אחר. מתי יפגשו?
ואף אחד ל א שאל מה יקרה כאשר יפגשו,
אם יעצרו או יעברו אחת על פני השני ואלו יתנגשו.
ול א היתה שאלה על איש שיוצא ממקום אחד
ואשה שיוצאת ממקום אחר. מתי יפגשו
והאם בכלל יפגשו ולכמה זמן יפגשו?
ובדבר ספר למוי החשובון. עכשו הגעתי
אל העמודים האחרונים שבהם רשימת הפתרונות.
ואז היה אסור להסתכל בהם ולהשתמש בהם.
עכשו מתר. עכשו אני בודק
במה צדקתי ובמה טעיתי
ויודע מה עשיתי וכוון ומה לא עשיתי. אמון.

אֵלֵיבִי

יֵשׁ יוֹם שֶׁהִכּ לְאוֹמְרִים בּוֹ, אֲנִי הֵייתִי שָׁם,
אֲנִי מוֹכֵן לְהַעֲיֵד, עֲמַדְתִּי בְּמַרְחָק קָטָן מִן הַתְּאוּבָה,
מִן הַפְּצָצָה, מִן הַצְּלִיבָה, כִּמְעַט נִפְגַּעְתִּי, כִּמְעַט נִצְלַבְתִּי,
כִּאִיְתִי אֶת פְּנֵי הַחַתָּן וְהַפְּלָה בְּחַפְתָּם, כִּמְעַט שָׁמַחְתִּי,
הֵייתִי מִצִּיץ עַל מִשְׁכַּב דָּוִד עִם בַּת-שִׁבְעָה, בְּמַקְרָה
הֵייתִי עַל הַגַּג, תִּקְנַתִּי צְנוּרוֹת, הוֹרְדֹתִי דָגָל,
כִּאִיְתִי בְּמוֹ עֵינַי אֶת גִּס פֶּךְ הַשָּׁמֶן בְּמַקְדָּשׁ,
כִּאִיְתִי אֶת הַגְּנֹרֶל אֶלְגָּבִי נִכְנָס לְשַׁעַר יָפוֹ,
כִּאִיְתִי אֶת הָאֵל הַיָּם.
וַיֵּשׁ יוֹם שֶׁהִכּ לְבוֹ אֵלֵיבִי: ל' א' הֵייתִי, ל' א' שָׁמַעְתִּי,
רַק שָׁמַעְתִּי גִפְזֵי מַרְחֹק וּבְרַחְתִּי, כִּאִיְתִי עֲשׂוֹ, אֲכַל
קָרָאתִי עִתוּךְ. שְׁהֵייתִי בְּמִקּוֹם אַחֵר.
ל' א' כִּאִיְתִי אֶת אֵל הַיָּם. יֵשׁ לִי עֲדִים.
וְאֵל הַיָּם יְרוּשָׁלַיִם הוּא אֵלֵיבִי בְּצַחִי,
ל' א' הִזָּה שָׁם, ל' א' רָאָה וְל' א' שָׁמַע,
הִזָּה בְּמִקּוֹם אַחֵר. הִזָּה מְקוֹם, הִזָּה אַחֵר.

אִשָּׁה אֵידָאֵלִית

פְּתוּחַ סָגוּר פְּתוּחַ

אָנִי מִפִּיר אִישׁ שְׁעָשָׂה לּוֹ אִשָּׁה אֵידָאֵלִית מִתְּשׁוּקוֹתַי:
אֵת הַשְּׂעָר לְקַח מֵאִשָּׁה שְׁעֵבְרָה בְּחֵלוֹן אוֹטוֹבוֹס,
אֵת הַמִּצַּח מִדּוֹדְנִית לְשִׁמְתָהּ בְּצַעֲרוֹתָהּ. אֵת הַיָּדִים
מִמּוֹרָה בְּיַלְדוּתוֹ, אֵת הַלְחָזִים מִן הַיְלָדָה, אֶהְבְּתוּ הַרְאִשׁוֹנָה,
אֵת הַפֶּה מֵאִשָּׁה שְׂרָאָה אוֹתָהּ מִטְּלַפְנַת מֵהַטְּלַפּוֹן הַצְּבוּרִי,
אֵת הַיָּרֵכִים מִצַּעֲרָה שְׁשָׁכְבָה בְּחוֹל לֵיד הַיָּם,
אֵת הַמַּבֵּט הַמְּצוֹדָד מִזוֹ, אֵת הַעֵינַיִם מֵאֶחָרָת,
וְאֵת הַמִּתְנַיִם מִפָּרֶס'מֵת בְּעֵתוֹן. מִכָּל אֵלֶּה עָשָׂה לּוֹ אִשָּׁה שְׂאֵהָב בְּאַמְת.
וּכְשִׁמְת בָּאוּ כָּלֵן כְּרוֹתוֹת רַגְלִים, תְּצוּיּוֹת פָּנִים, מְנַקְרוֹת עֵינַיִם
מְרוֹטוֹת שְׂעָר, קְטוּעוֹת יָד וּפְצַע בְּמָקוֹם הַפֶּה, וְתַבְּעוּ אֵת שְׁלֵהוּ וְתַבְּעוּ אֵת שְׁלֵהוּ,
וְחִתְּכוּ מִגּוֹפּוֹ, וְגָזְרוּ מִמֶּנּוּ וְקָרְעוּ מִבְּשָׂרוֹ.
וְהַשְּׂאִירוּ לּוֹ רַק אֵת בְּשִׁמְתוֹ הָאֲבוּדָה

איזו תסב' כת בארץ הקטנה הז' את

וכלם נגועים זה בזה וכלם
בוגעים זה בזה ומשאירים
טביעות אצבעות ומלאך המות
צריך להיות בלש ממחה
להבחין ביניהם.

פעם הפרתי חיל שצפול במלחמה,
שהתאבלו עליו שלוש או ארבע נשים:
הוא אהב אותי, אהבתי אותו.
הוא הנה שלי הייתי שלו.
ו"סולתם" עושה סירים ומרגמות יחדו
ואני ל' א עושה כלום.

איזו תסב' כת בארץ הקטנה הז' את,
איזה בלבול! "הבן השני של הפעל הראשון
יוצא למלחמתו השלישית, הבית השני
של האל הראשון נחרב כל שנה".
הרופא שלי מטפל במעיו
של הסנדלר המתקן את בעליו של האיש שהגן
עלי במשפטי הרביעי.
במסרק שער ל' א לי ובמטפחתי זעה קרה
וזכרונות של אחרים נדבקים בי
כמו כלבים לפי הריח
ואני צריך לגרש אותם ממני
בגערה ובמקל.

שיר ערש

תן לילד שיר ערש, שיר לו שיישן:
אבא הלך לעבודה, אבא הלך למקומה
אבל תישן.

הזאב מנלל, האויב בשער, אבל תישן,
הבית מתמוטט, עולם עולה באש.
אבל תישן, אבל תישן.

אל תספר לו על מלאכי שמים,
אל תספר לו על פרפר
ול'א על צפורי זהב.
שיר את הדברים הנוראים בקול מתוק,
אם דבר וחרב ורעב
הם קצב מקאיע.

קח מילד שיר ערש,
הוא בכל ז' את נרדם, הוא בכל ז' את יגדל,
קח משיר ערש את הילד
והשיר נמשיך לבדו בעולם
ובסוף ישיר אותו
וינרדים אותו לתמיד.